

et af de meest heldbringende Foretagender for vort Fædreland; som nogeninde nogen Minister endnu har bragt frem; men det er upaatviveligt forbundet med store Vanskeligheder. Jeg antager, at det er Noget, der maa komme Tid efter anden, der hovedsagelig maa fremkaldes af den Tanke, at enhver sig ærligt ernærende Mand er lige god; det er den Tanke, der ligger hos mig, og jeg troer, at alle de, der nære den, let ville kunne gaae ind derpaa.

Bligen Finecke: Jeg vil begynde med at tilstaae, at jeg ikke er kynbig nok i Naturhistorien til at kunne have en Mening om, hvorvidt en Fredning af de Dyr, som i Loven ere omtalte, vil medføre de Virkninger, der ere tilfattede; jeg antager, at det kan være muligt, og jeg troer endogsaa, at der er en høi Grad af Sandsynlighed derfor, idet jeg er vis paa, at et saadant Forslag ikke vilde være fremkommet fra Regjeringens Side, uden at der hos de Sagkyndige var indhentet de i saa Henseende nødvendige Oplysninger. Smiblerid maa jeg dog sige, at denne Mangel paa Kynbigheid i Naturhistorie medfører en anden Ulempe, og det er den, at man meget let mod sin Villie vil kunne komme til at begaae en Lovovertrædelse, naar man ude i Marken beskæftiger sig med at gaae paa Jagt; jeg har jaget ikke saa lidt i mine Dage, men jeg tilstaaer, at imellem de Dyr, som her omtales, er der mange, som jeg ikke kjender; møder jeg altsaa et af dem og sthyder det, kommer jeg til at begaae en Lovovertrædelse, uden at jeg veed Noget deraf. Naar man derfor vil gjøre Regning paa, at denne Lov skal blive overholdt, maatte man forudsætte langt større Kjendskab til de Dyr, der nævnes i Loven, end i Almindelighed kan antages at være Tilfældet; jeg troer saaledes, at der er mange Mænd omkring i Landet, som vilde være i megen Tvivl om, hvad en „Hvepsvaage“ er, og hvad man skal forstaae ved forskjellige andre af de i Loven nævnte Dyr — dog det er af mindre Betydning. Hvad der egentlig har bragt mig til at begjære Ordet, var en Uttring af den ærede Rigsbogsmand, der sidder her ligeoverfor mig (S. N. Hansen); han udtalte, at naar man ved-

tog § 2 i den foreliggende Lov, vilde det medføre en Indskrænkning i Friheden; det troer jeg ikke; tværtom troer jeg, at det vil udvide den Frihed, som hidtil har bestaaet her i Landet; det er nemlig en meget betydelig Indskrænkning, at det hidtil kun har været tilladt at bortforpagte sin Jagtret paa eet Aar. Der er ingen Selveier her i Landet, han være Gaardmand eller Hunsmand, som kan bortforpagte sin Jagtret for længere Tid end eet Aar, og heraf er det en nødvendig Følge, at Jagtretten i Danmark maa blive daarligere, end den ellers behøver at være. Men denne Omstændighed medfører ogsaa noget Andet, den medfører en Ufred paa Marken, langt større end ønskeligt er; thi naar den store Mængde af Befolkningen, der ikke selv beskæftiger sig med Jagten, bortforpagtede sin Jagtret, vilde det være i deres Interesse, som havde forpagtet den og derfor havde betalt Noget, at sørge for, at der blev holdt Fred; de vilde langt mere være interesseret i, at en saadan Fred blev holdt, end de nuværende Eiere af Borderne for det Meste ere. En Mand, der havde forpagtet f. Ex. 100 Tdr. Hartkorn, en heel Byes Border, vilde, naar han frebede dem, meget let, uden Skade for sig selv, kunne anvende ikke saa lidt paa at betale et godt og forsvarligt Tilshyn med Jagten, og dette Tilshyn vilde komme Eieren tilgode; thi saaledes som Forholdene nu ere paa Landet, stier der en ikke ringe Ufred paa Marken, Hegn og tilbeels paa Sæd derved, at en heel Deel løse Fjolf beskæftige sig med Jagt. Naar man seer hen til Virkningerne af denne Lov, kan man altsaa sige, at den paa den ene Side vil fremkalde en Forøgelse af Wildtet omkring i Landet, og paa den anden Side vil fremkalde en bedre Fred paa Markerne. Jeg troer, at dette kan have nogen Betydning, uagtet jeg vil indrømme, at Jagten i det Hele er af mindre Betydning, ihvorvel der er særdeles Mange, som sætte stor Pris paa den. Medens jeg saaledes mener, at Sagen i sig selv ikke har saa meget at sige, troer jeg, at det har ikke saa lidt at sige, at der om en Lov danner sig falske og urigtige Forestillinger, og jeg troer, at man vilde faae en urigtig Forestilling baade om den nugjældende Jagtlov og om det Lovforslag, der her